

החבורה

יו"ל ע"י חבורת האברכים
ספינקא - אשדוד

בין בני החבורה

פנינים מלוקטים מדברי רבינו שליט"א ודברי החברים

הטפל והעקר.

מהו חטאם הנורא של היוונים, שעד היום מוזכרת להם לרעה?
עד תקופת יוון אפילו האומות חיפשו פנימיות. הם לא היו מוכנים להישאר בתחושה ריקה. אמנם הם טעו ומצאו זאת בעבודה זרה. כידוע, הם לא חיפשו להיכנע לפנימיות אלא רק לחוש אותה, והפסלונים די מילאו את תפקידם בהיתרים שבעליהם נתנו לעצמם בשמם.
מה שאין כן היהודים, להבדיל, כן חיפשו פנימיות להיכנע אליה, ומצאו אותה.
אך אז באו היוונים עם חידוש. מה שנראה מבחוץ הוא גם מה שבפנים. זהו שנאמר עליהם ש"החשיכו עיניהם של ישראל". הם החדירו לאומות, ובהדרגה גם לעם הנבחר, כי העיקר היא ההתעסקות בחיצוניות. לרדוף באובססיביות אחרי המושלמות. וזה הרבה יותר גרוע מנוכרים שטופי אמונות טפלות..

תרגיש ת'טעם..

הזוהר הקדוש כותב "טעימא במרירא מתיקא". רבינו שליט"א המשיל את דבריו לאדם הטועם שוקולד מריר שיאיר את עיניו. אם לא ישהה מעט את השוקולד בפיו, שתימחה המרירות ותפציע המתיקות, הרי שבזבז את זמנו לשווא. הוא יחוש רק במרירות בלא שיקבל את החיזוק לו ציפה.
הדרך היחידה ל'טעום' במריר את מתיקותו, היא רק כאשר נשתהה לפני תגובתנו. נבלע את הרוק ונתמקד בפנימיות. אז נוכל לעבור את גלי ים-החיים הסוער, באמונה כי "אין רע יוצא מלמעלה", כל הדרך עד למטרה הנכספת - גילוי השם בעולם הזה..

תשאר קרוב!

הדבר אליו אנו משתוקקים ביותר הוא - להתחבר אל עילת העילות וסיבת הסיבות, הבורא יתברך.
כל חיינו הם מקשה אחת של 'רצוא ושוב'. של חיבור בפסגות גשמיות ורוחניות, ולעיתים כאשר מאתגר ואנו נמצאים בלא-נודע. אבל בכל מצב, החיבור הוא זה שמחזיק אותנו. כאשר יהודי מחובר לשורשו, שום דבר אינו משפיע עליו והוא שליו ובטוח.
אך כפי שראינו בפרשת ויצא, שלרגע אחד - "ויוותר יעקב לבדו", מיד - "ויאבק איש עמו", שברגע שהאדם חושב שאין מי ששומר ומגונן עליו, מיד ייכנס למערבולת הרגשות שתסחף אותו רחוק מיעדו ומטרתו. משום שחיבורו העמוק התנתק לרגע אחד..

חיי הנשואין..

עבודתנו בחיי הנישואין נרמזת במעשה רחל ולאח. התפתחות העניינים התנהלה באופן מדוקדק. לבן לא התעקש לשדך ליעקב את לאה מתחילה, שאז לא היה יעקב נשאר אצל לבן שבע שנים ברעיית צאנו. כמו כן יעקב אבינו לא קיבל מיד את רחל, כי אם כן היה, לא היה יעקב נושא את לאה. השתלשלות זו לא הייתה לשווא. היא באה להכין אותנו לחיי המעשה.
כל העומד לפני חתונתו מדמין עתיד חלומי מעבר למה שנכנס אליו, ומתאכזב למראה המציאות העניינית. משל קיבל לאה תחת רחל.
אך אם יעבוד על עצמו כראוי, ויחיה את הבורא בכל צומת בה יחוש חוסר האונים בקשר הזוגי שלו, וישתוק ויבליג בסבלנות, אז יקבל את ה'רחל' אותה רצה מתחילה, דווקא בתוך ה'לאה' אותה קיבל!
וזה לא בא ברגע. ליעקב לקח שבע שנים לקבל את זה..

מאמר בחבורה איך באה שלות נפשי?

התוצאה:

נמצאנו למדים, לא לחשוב 'מה מגיע לי' ולחפש דרכים איך להיטיב עם עצמי. אדרבא, לחקור ולדרוש 'מה אוכל לעשות עבור הבורא', איך אני מוצא אותו בכל מצב-שהוא, להעניק לו את הבעלות על כל פעולה ותוצאה שאעשה. לא אני המציאות המנהלת את האירוע - אלא ריבונו של עולם.

וחלק התפילה הזה של ביטול המציאות המוחלטת, אפשר לומר רק בזמנים שהם 'דאורייתא', כגון פסח ושבועות, או בימים שיש בהם אור גדול, כמו חנוכה למשל..

להרגיע את הרוחות..

ולפי מה שאמרנו אפשר לנסות להרגיע את הרגשות השוצפים, בידיעה שאין כאן מציאות של 'אני' ו'הוא'. יש כאן רק מציאות אלוקית המנווטת את האירועים ולטובתי לגמרי.

ועל ידי ההפנמה הזאת, נוכל להשתלט על הכעס או תחושת ההאשמה שעולה בקרבנו. אחרת, למרות הסיסמאות והרעיונות הנפלאים, לא נוכל לעצור בעדם מלהתפרץ..

מי האשים!?

נצייר לעצמנו סיטואציה, בה עמדנו מול אדם שפגע והעליב אותנו קשות, והושפלנו עד עמקי נשמתנו. או מצב בו לוח-הזמנים שתכננו לא התממש, והפנצ'ר גלגל אותנו למקום אחר משציפינו להיות בו.

כגון אלו אמרות השפר, שהזולת רק שליח, שהכל לטובה ומהטעות יצא מתוק, נכנסים לקלחת הרגשות ומנסות למזער את התוצאה הנזעמת שוודאי תגיע אחר כך.

אמנם חובתנו להאמין בכך שאין לשני בחירה כאשר נבחר לכך, והכל מכאן מלמעלה. אך איך נדומם את הרגש הנעלב אל מול החבר הזחוח המצליף בנו? איך נכבה את הנטייה החזקה מפלדה - קודם כל להאשים מישהו בהשתבשות הזאת, כי אני לעולם איני טועה?

מה מגיע לזו?

על קטע התפילה בהלל: "לא לנו, השם, לא לנו. כי לשמך תן כבוד..". מבאר המהר"ל כי אנו לא מבקשים מריבון העולמים בזכות עצמנו, כי אין לנו שום מציאות בפני עצמנו הזכאית לכך! אלא למרות שאין לנו כוח עצמי, אנו מעיזים לדרוש "למה יאמרו הגויים" - עבור כבוד שמו יתברך!

די פינטע'ל פון ד'חבורה

כאשר צדיק באמונתו יחיה,

אזי באמונתו יחיה..

(רבינו שליט"א)

להערות והארות בטל': 0583221530

או במייל: SH0583221530@GMAIL.COM